

Załącznik nr 1

do Uchwały Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie
nr 22/2012 z dnia 17 września 2012 roku

**UCZELNIANY SYSTEM
ZAPEWNIENIA JAKOŚCI
KSZTAŁCENIA
W UNIWERSYTECIE
EKONOMICZNYM W KRAKOWIE**
(OPIS SYSTEMU I PROCEDUR)

1.	Wprowadzenie	3
2.	Organizacja Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia	3
3.	Elementy Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia ze szczególnym uwzględnieniem efektów kształcenia.....	5
3.1.	Monitorowanie i doskonalenie programów kształcenia.	5
3.2.	Monitorowanie metod sprawdzania osiągniętych efektów kształcenia.....	8
3.3.	Monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich.....	8
3.4.	Ocena realizowanej polityki kadrowej oraz systemu wspierającego rozwój kadry naukowo-dydaktycznej.	9
3.5.	Ocena jakości zajęć dydaktycznych.....	9
3.6.	Monitorowanie warunków kształcenia i organizacji studiów.	10
3.7.	Poziom naukowy jednostki.....	11
4.	Procedury wdrażania planów naprawczych	12

1. Wprowadzenie

Wysoka jakość kształcenia jest przedmiotem troski władz Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Biorąc pod uwagę powyższe, a także postanowienia Deklaracji Bolońskiej oraz stosowne zapisy w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. nr 164 poz.1365, z późn. zm.) oraz aktach wykonawczych do ustawy, a także wymogi Polskiej Komisji Akredytacyjnej, konieczne jest wprowadzenie i systematyczne doskonalenie rozwiązań dotyczących zapewnienia wysokiej jakości kształcenia w Uczelni.

Uchwalony przez Senat Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia oparty jest na zasadzie poszanowania autonomii i specyfiki poszczególnych Wydziałów i innych jednostek prowadzących działalność dydaktyczną. Istnieje bowiem powszechne przeświadczenie i przekonanie, że wysoka jakość kształcenia zawsze była przedmiotem szczególnego zainteresowania władz poszczególnych wydziałów i jednostek Uniwersytetu. Konieczność uwzględnienia zapisów prawa i oczekiwań Polskiej Komisji Akredytacyjnej spowodowała próbę skonstruowania ramowego, a jednocześnie mającego być w sposób cykliczny doskonalonego Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Władze Uczelni są jednocześnie przekonane, że wysoką jakość procesu dydaktycznego wzmacniają ciągła samoocena, dialog, współpraca oraz poszukiwanie i upowszechnianie najlepszych praktyk akademickich.

Dążąc do uzyskania jak najwyższej kultury jakości w dziedzinie dydaktyki, poprzez m.in. wprowadzony system, należy pamiętać, że nie powinien być on traktowany jako kolejna forma kontroli, czy też nadzoru, które ograniczałyby kreatywność oraz innowacyjność. Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia zawiera zasady oraz najważniejsze uwarunkowania i wytyczne kreowania wysokiej kultury jakości kształcenia. Dla każdego elementu systemu wskazano najważniejsze obszary, które powinny być monitorowane, gdyż mają wpływ na jakość kształcenia. Zaproponowano procedury i formularze mające wspomóc analizowanie, ocenianie i doskonalenie jakości kształcenia.

2. Organizacja Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia

Zgodnie z art.66 ust.2 pkt 3a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, rektor „sprawuje nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia”. Skuteczne działanie systemu i jego doskonalenie wymaga adekwatnej struktury organizacyjnej.

Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia opiera się na wydziałowych zespołach ds. jakości kształcenia, zespołach ds. jakości kształcenia w pozostałych jednostkach Uczelni prowadzących działalność dydaktyczną oraz stałej Komisji Rektorskiej ds. Jakości Kształcenia.

W skład Komisji Rektorskiej wchodzi: Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia jako przewodniczący Komisji, prorektorzy Uczelni, po jednym przedstawicielu Wydziałowych Zespołów ds. Jakości Kształcenia oraz przedstawiciel Parlamentu Studenckiego.

Za zorganizowanie systemu zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia na Wydziale odpowiada Dziekan, który powołuje członków Zespołu, w skład którego wchodzi co najmniej pięć osób, przy założeniu, że w skład Zespołu powinien wchodzić co najmniej jeden nauczyciel akademicki reprezentujący minimum kadrowe każdego kierunku studiów prowadzonego na Wydziale. Przewodniczącego Zespołu wyłaniają członkowie spośród swego składu. W skład Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia wchodzi także przedstawiciele studentów, po jednym z każdego kierunku studiów, delegowani przez Studencką Radę Wydziału. Zespół powoływany jest na okres kadencji organów Uczelni.

W przypadku pozostałych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, prowadzących działalność dydaktyczną, Zespół ds. Jakości Kształcenia jest organizowany i powoływany przez kierownika jednostki.

Podsumowując, za jakość kształcenia odpowiadają Dziekani i kierownicy pozostałych jednostek organizacyjnych Uczelni, prowadzących działalność dydaktyczną, natomiast za analizę, ocenę i doskonalenie systemu jakości kształcenia odpowiedzialny jest odpowiednio Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia lub Zespół ds. Jakości Kształcenia w jednostce. Na poziomie Uczelni, za system odpowiada Komisja Rektorska ds. Jakości Kształcenia. Istota systemu polega zatem na cyklicznym badaniu czynników rzutujących na jakość kształcenia (na poziomie jednostek zajmują się tym Wydziałowe Zespoły), a ich efekty pracy mają wspomóc władze Wydziału w projektowaniu i planowaniu działań doskonalących jakość kształcenia w oparciu o dostrzeżone niedoskonałości (system sprzężenia zwrotnego).

Poszczególne organy Uczelni posiadają następujące uprawnienia i obowiązki:

Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przygotowuje i przedkłada Komisji Rektorskiej ds. Jakości Kształcenia, Dziekanowi oraz Radzie Wydziału do końca listopada: <ol style="list-style-type: none"> a. Sprawozdanie dotyczące jakości kształcenia dla każdego kierunku studiów (pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych magisterskich). b. Sprawozdanie dotyczące jakości kształcenia studiach podyplomowych. c. Sprawozdanie dotyczące jakości kształcenia studiach doktoranckich d. Sprawozdanie dotyczące uwarunkowań jakości kształcenia na Wydziale. Sprawozdania powinny być opublikowane na stronie internetowej Wydziału. 2. Analizuje i ocenia funkcjonowanie USZJK na Wydziale. 3. Przedstawia Komisji Rektorskiej ds. Jakości Kształcenia propozycje udoskonalenia USZJK. 4. Opracowuje i wdraża własne procedury podnoszenia jakości kształcenia na Wydziale, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki prowadzonych kierunków i form studiów.

Komisja Rektorska ds. Jakości Kształcenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sporządza sprawozdanie z działania USZJK raz w roku i przedstawia je Rektorowi oraz Senatowi Uczelni w terminie do końca stycznia kolejnego roku. 2. Opracowuje wnioski dotyczące funkcjonowania USZJK i projekty jego modyfikacji. 3. Przedstawia rekomendacje dotyczące upowszechniania wzorów dobrych praktyk w obszarze jakości kształcenia.

Dziekan Wydziału
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podejmuje działania mające na celu podnoszenie jakości kształcenia na Wydziale. 2. Sporządza plan działań mających poprawić jakość kształcenia na Wydziale na poszczególnych kierunkach studiów i przedkłada go Radzie Wydziału do zaopiniowania, w terminie do końca grudnia. Plan, po zaopiniowaniu, przedstawia Wydziałowemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia. 3. Przedstawia ocenę i formułuje wnioski dotyczące efektów kształcenia po zasięgnięciu opinii zespołu nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego kierunku studiów i przedstawia je Radzie Wydziału.

Rada Wydziału

Przynajmniej raz w roku akademickim, rozpatruje sprawy dotyczące doskonalenia jakości kształcenia, z uwzględnieniem oceny efektów kształcenia przedstawionej przez dziekana.

Nauczyciel akademicki

Przedstawia Wydziałowemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia informacje o osiągnięciu zakładanych przedmiotowych efektów kształcenia wraz z informacją o doskonaleniu procesu dydaktycznego w terminie do **końca czerwca** każdego roku.

Zespół ds. Jakości Kształcenia w jednostce prowadzącej działalność dydaktyczną

1. Opracowuje i nadzoruje funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w jednostce.
2. Przygotowuje i przedkłada sprawozdanie dotyczące jakości kształcenia w jednostce i w terminie do **końca listopada** przedstawia je kierownikowi jednostki oraz Komisji Rektorskiej ds. Jakości Kształcenia. Sprawozdanie powinno być opublikowane na stronie internetowej jednostki.

Kierownik jednostki prowadzącej działalność dydaktyczną

1. Podejmuje działania mające na celu podnoszenie jakości kształcenia w jednostce.
2. Sporządza plan działań mających poprawić jakość kształcenia w jednostce i przedkłada go Zespołowi ds. Jakości Kształcenia w terminie do **końca grudnia**.

3. Elementy Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia ze szczególnym uwzględnieniem efektów kształcenia.

3.1. Monitorowanie i doskonalenie programów kształcenia.

Program kształcenia dla określonego kierunku i poziomu kształcenia oraz dla określonego profilu lub profili kształcenia na danym kierunku studiów obejmuje opis zakładanych efektów kształcenia i program studiów, stanowiący opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów. Inaczej, program kształcenia to opis określonych przez Uczelnię spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego wraz z opisem procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów.

Monitorowanie i doskonalenie programów kształcenia wymaga podjęcia adekwatnych działań. System jakości kształcenia powinien pomagać w wyłapywaniu ewentualnych błędów w budowie programów kształcenia i zapewnić ich ciągłe doskonalenie. W szczególności wymaga on badania obszarów opisanych poniżej.

- Badanie zgodności zakładanych efektów kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji, ich spójności z treściami kształcenia i metodami dydaktycznymi.
Osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia wymaga dostosowania adekwatnych treści kształcenia oraz takich metod i technik dydaktycznych, które pozwolą

najefektywniej osiągnąć przez studentów efekty kształcenia. Oznacza to konieczność monitorowania i poprawiania treści kształcenia oraz metod dydaktycznych w sytuacji wprowadzania nowych efektów kształcenia, tak by całość procesu dydaktycznego była spójna. Zdefiniowane efekty kształcenia, na poszczególnych kierunkach studiów, powinny być zgodne z obszarowymi efektami kształcenia. Należy przyjąć, że dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, prowadzonych w ramach tego samego kierunku, określa się identyczne kierunkowe efekty kształcenia. Ważną zasadą jest zapewnienie, by efekty kierunkowe były formułowane w sposób jednoznaczny, umożliwiając sprawdzenie, czy i w jakim stopniu, zostały osiągnięte przez studenta. W przypadku, gdy prowadzone studia na danym kierunku i poziomie kształcenia są na obu profilach, zakładane efekty kształcenia należy opisywać oddzielnie dla każdego profilu. Za systematyczne monitorowanie i doskonalenie programów kształcenia odpowiedzialność ponosi Dziekan.

- Badanie zgodności koncepcji kształcenia z misją Uczelni i strategią jednostki.
Zgodnie z misją Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie jego działania powinny zmierzać ku poznawaniu przyczyn i wartości rzeczy, dawaniu uniwersalnego wykształcenia, łączenia wiedzy zawodowej z wiedzą ogólną o charakterze metodologicznym i teoretycznym. Tak sformułowana misja implikuje podejmowanie działań służących podnoszeniu jakości badań naukowych, służących poznawaniu prawdy o badanej rzeczywistości i przekazywaniu jej studentom w ramach realizowanej oferty dydaktycznej.
Zgodnie z wymogami ustawowymi, Uczelnia oraz jej podstawowe jednostki organizacyjne, mają obowiązek projektowania i realizowania strategii rozwoju. Koncepcja kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów powinna być zgodna z celami określonymi w Strategii Rozwoju Wydziału. Biorąc pod uwagę wysoką dynamikę zmian w otoczeniu, zasadne wydaje się cykliczne weryfikowanie i ewentualne modyfikowanie strategii, tak by w jak najlepszym stopniu odpowiadała współczesnym problemom i wyzwaniom. Wskazane jest by Rada Wydziału cyklicznie (np. corocznie) poddawała analizie i ewentualnej korekcie Strategię Rozwoju Wydziału.
- Badanie uczestnictwa wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy w procesie kształtowania koncepcji kształcenia oraz dostosowywanie efektów kształcenia do oczekiwań rynku pracy.
W myśl współczesnych rozwiązań w opracowywaniu koncepcji kształcenia udział powinni mieć zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i zewnętrzni. Dlatego informacje zwrotne z rynku pracy są ważnym elementem pomagającym w poprawie efektów kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów. W szczególności istotne jest cykliczne przeprowadzanie konsultacji z podmiotami wewnętrznymi i zewnętrznymi w zakresie określania efektów kształcenia, tj. wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Informacje te mogą być uzyskiwane od pracujących studentów, od absolwentów Uczelni w drodze ankietyzacji oraz w drodze innych konsultacji z otoczeniem Uczelni, w tym poprzez prowadzenie badań naukowych lub śledzenie istniejących w tym względzie opracowań specjalistycznych instytucji w zakresie rynku pracy, tak lokalnego, jak i krajowego oraz międzynarodowego. Projektowane i definiowane na danym kierunku studiów efekty kształcenia powinny uwzględniać bieżącą i spodziewaną przyszłą sytuację na rynku pracy, tak lokalnym, jak i krajowym, a nawet międzynarodowym. Ma to zapewnić studentom jak najlepsze przygotowanie do wejścia na rynek pracy po ukończeniu studiów. Wskazane jest także prowadzenie konsultacji w otoczeniu Uczelni z podmiotami gospodarczymi, organizacjami pozarządowymi, organami administracji publicznej i innymi interesariuszami, którzy mogą wskazać i zasugerować nowe efekty kształcenia, których osiągnięcie przez absolwentów Uczelni mogłoby dać im większe szanse na rozpoczęcie kariery zawodowej po ukończeniu studiów. Za korygowanie efektów kształcenia odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału

- Badanie prawidłowości stosowania systemu ECTS i wykorzystania jego możliwości przez studentów, doktorantów oraz słuchaczy studiów podyplomowych.
Program studiów powinien być zgodny z zasadami dotyczącymi przypisywania punktów ECTS. W szczególności program studiów powinien zawierać informacje o punktach ECTS, które student powinien uzyskać na zajęciach dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów oraz pracy własnej studenta, z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia, w ramach zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych i projektowych. Należy także wskazać liczbę punktów ECTS, uzyskiwaną podczas realizacji przedmiotów oferowanych na zajęciach ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów, liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach z przedmiotów humanistyczno-społecznych, wymiar, zasady i formę odbywania praktyk, w przypadku gdy program takie praktyki przewiduje. Program kształcenia powinien być także doskonalony w wyniku uzyskiwanych informacji zwrotnych od studentów. Wśród istotnych informacji, jakie należy pozyskiwać od studentów należy ilość czasu, jaki studenci potrzebują na wykonanie prac wymagających samodzielnej pracy. Uzyskana w ten sposób zwrotna informacja powinna być uwzględniana przy poprawianiu programów kształcenia w zakresie przypisania odpowiedniej liczby punktów ECTS do poszczególnych przedmiotów.
- Badanie zgodności sylabusów poszczególnych przedmiotów z programem studiów oraz zakładanymi efektami kształcenia.
Sylabusy powinny być opracowane zgodnie z obowiązującym wzorcem i zasadami. Sylabusy przygotowują nauczyciele akademicy odpowiedzialni za przedmiot. Treść sylabusów powinna obejmować efekty kształcenia dla wszystkich form zajęć dydaktycznych, zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji. Sylabusy powinny być cyklicznie weryfikowane i korygowane. Za stworzenie wewnętrznych procedur oceny sylabusów odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału.
- Ocena systemu zapobiegania zjawiskom patologicznym, związanym z procesem kształcenia.
Proces kształcenia studentów powinien przebiegać przy zachowaniu najwyższych standardów etycznych. Niedopuszczalne są wszelkie zachowania, które niosą znamiona działań nieuczciwych, korupcji, mobbingu. Należy także eliminować potencjalne i rzeczywiste sytuacje konfliktu interesów. Wszelkie przypadki pojawiających się zjawisk patologicznych powinny być ewidencjonowane i umiejętnie eliminowane. Za gromadzenie informacji o zjawiskach patologicznych odpowiedzialny jest Dziekan.
- Monitorowanie karier zawodowych absolwentów Uczelni.
Badanie karier zawodowych absolwentów pomaga w praktycznej weryfikacji realizowanych planów studiów oraz modyfikacji oferty edukacyjnej. Monitorowanie karier zawodowych absolwentów realizowane powinno być poprzez przeprowadzanie cyklicznych badań wśród absolwentów, w szczególności po trzech i pięciu latach po ukończeniu studiów. Badanie absolwentów nie powinno mieć tylko funkcji poznawczej, lecz również powinno być ukierunkowane na wykorzystanie wniosków dotyczących programów kształcenia, celem ich doskonalenia. Badanie losów absolwentów powinno być realizowane przez Akademickie Centrum Kariery, które powinno przygotowywać stosowne raporty dla wszystkich jednostek Uczelni prowadzących działalność dydaktyczną. Rada Wydziału powinna cyklicznie podejmować dyskusję nad analizą i wykorzystaniem wyników badań dotyczących losów absolwentów.
- Wykorzystywanie wzorców międzynarodowych przy opracowywaniu programów studiów.
Uczelnia należy nie tylko do sieci szkolnictwa wyższego w Polsce, lecz także w Europie, jak i na świecie. Doskonaląc ofertę dydaktyczną warto sięgać po sprawdzone wzorce międzynarodowe, co może przyczynić się do zaoferowania wyższej jakości programów.

3.2. Monitorowanie metod sprawdzania osiągniętych efektów kształcenia.

Do działań służących monitorowaniu metod sprawdzania osiągniętych efektów kształcenia należą:

- Badanie czytelności zasad oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych, w tym egzaminów, prac zaliczeniowych, prac projektowych. Student, rozpoczynając nowy przedmiot, powinien uzyskać od prowadzącego czytelne i jasne informacje o warunkach, jakie musi spełnić, aby uzyskać zaliczenie przedmiotu. Nauczyciel odpowiednie informacje powinien przedstawić studentom na pierwszych zajęciach, najlepiej w formie pisemnej. W szczególności wskazane jest zapoznanie studentów z sylabusami prowadzonych przedmiotów. Uzyskiwanie informacji o czytelności zasad oceniania powinno odbywać się poprzez zasięgnięcie opinii studentów, np. w badaniu ankietowym. Za przeprowadzenie stosownych badań odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału.
- Badanie systemu weryfikacji efektów uzyskanych w wyniku odbycia praktyk. Jednym ze źródeł informacji dotyczących osiągania efektów kształcenia przez studentów mogą być podmioty przyjmujące studentów na praktyki. Zasadne wydaje się pozyskiwanie informacji od tych podmiotów w zakresie stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Zbieranie informacji zwrotnych powinno być powierzone opiekunom praktyk.
- Badanie organizacji i przebiegu obrony pracy dyplomowej. Należy dbać o przestrzeganie procedury obrony pracy dyplomowej. W szczególności zwrócić należy uwagę na przestrzeganie zasad doboru recenzentów oraz przebieg egzaminu dyplomowego. Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia powinien cyklicznie, w sposób wyrywkowy, sprawdzać jakość recenzji prac dyplomowych. Forma i przebieg egzaminu dyplomowego powinny zapewnić jak najlepsze zbadanie, czy student osiągnął zaplanowane efekty kształcenia. Za organizację i przebieg obrony pracy dyplomowej odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału. Wskazane jest także, by Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia cyklicznie i losowo dokonywał oceny jakości recenzji prac dyplomowych.
- Monitorowanie sposobu weryfikacji efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na każdym etapie kształcenia. Warunkiem uzyskania przez studenta kwalifikacji, tj. dyplomu, jest osiągnięcie wszystkich założonych na danym kierunku studiów efektów kształcenia. Projektowane efekty kształcenia powinny być realne do osiągnięcia i jednocześnie umożliwiające sprawdzenie, czy są osiągnięte. Ponieważ efekty kształcenia są zróżnicowane, także metody weryfikacji efektów kształcenia powinny być różnorodne, przy czym należy pamiętać, że nie można ograniczać się tylko do weryfikowania wiedzy, lecz także konieczne jest sprawdzanie pozostałych kategorii efektów kształcenia. Stosowne informacje powinni przedstawiać nauczyciele (propozycję formularza stanowi załącznik do niniejszej Uchwały).

3.3. Monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich.

Osiągnięciu wysokiej jakości kształcenia sprzyja w sposób zasadniczy odpowiednio dobrany zespół nauczycieli akademickich. System zapewniania jakości kształcenia w swych procedurach doskonalących proces dydaktyczny musi uwzględniać monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich.

- Badanie zgodności kwalifikacji nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe z prowadzonym kierunkiem studiów. Monitorowanie kwalifikacji nauczycieli akademickich ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu jakości kształcenia. Dobór kadry dydaktycznej do nauczania na określonym kierunku studiów musi uwzględniać wymagania określone w przepisach

wydanych przez właściwego ministra ds. nauki i szkolnictwa wyższego (odpowiednia liczba profesorów, doktorów habilitowanych i doktorów). Za okresowe badanie kwalifikacji nauczycieli akademickich odpowiedzialny jest Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia.

- Weryfikacja dorobku naukowego nauczycieli akademickich pod kątem adekwatności do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia.
Dobór kadry dydaktycznej do nauczania określonych przedmiotów powinien uwzględniać ich dorobek naukowy, tj. zakres tematyczny publikacji naukowych, tematykę prowadzonych badań naukowych oraz doświadczenie zawodowe (szczególnie w przypadku kierunków o profilu praktycznym). Za sprawdzanie adekwatności doboru nauczycieli akademickich do prowadzonych przedmiotów odpowiedzialny jest Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia.
- Ocena podnoszenia kwalifikacji przez nauczycieli akademickich.
Wysokiej jakości kształcenia szczególnie sprzyja aktywność naukowo-badawcza nauczycieli akademickich. Nauczyciele systematycznie powinni przedstawiać informację o zrealizowanych w danym roku kalendarzowym projektach badawczych, wydanych i złożonych publikacjach, uczestnictwie w konferencjach naukowych, wszczętych przewodach doktorskich, wszczętych procedurach habilitacyjnych oraz procedurach o nadanie tytułu naukowego. Ocena podnoszenia kwalifikacji przez nauczycieli akademickich powinna być dokonywana przez Kierowników Katedr i Zakładów, którzy zbiorczą informację powinni przekazać Wydziałowemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia.

3.4. Ocena realizowanej polityki kadrowej oraz systemu wspierającego rozwój kadry naukowo-dydaktycznej.

Polityka kadrowa oraz system wspierający rozwój kadry naukowo-dydaktycznej powinien zawierać elementy wpływające na doskonalenie jakości kształcenia. W szczególności system zapewniania jakości kształcenia powinien uwzględniać badanie warunków wspierających rozwój nauczycieli akademickich stworzonych przez jednostkę, badanie możliwości uczestniczenia pracowników w programach wymiany międzynarodowej, a także badanie i ocena systemu nagradzania najlepszych nauczycieli akademickich. Nauczyciele akademicy powinni mieć zapewnioną możliwość udziału w szkoleniach doskonalących warsztat dydaktyczny. Ocena warunków wspierających rozwój pracowników naukowo-dydaktycznych powinna być oparta na reprezentatywnej wypowiedzi nauczycieli. Za politykę kadrową na Wydziale odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału.

3.5. Ocena jakości zajęć dydaktycznych.

Ocena jakości prowadzonych zajęć dydaktycznych oparta jest na dwóch podstawowych instrumentach: badaniu ankietowym studentów oraz hospitacjach nauczycieli akademickich.

- Badanie ankietowe studentów w zakresie oceny prowadzonych zajęć przez nauczycieli akademickich.
Nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, która powinna się odbywać raz na dwa lata. Natomiast w przypadku nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora, zatrudnionych na podstawie mianowania, ocena powinna być dokonywana raz na cztery lata. Szczegółowe zasady oceniania nauczycieli akademickich reguluje Statut Uczelni. Badania ankietowe powinny być prowadzone z poszanowaniem zasad etyki badań społecznych, a w szczególności dobrowolności, anonimowości, poufności badań oraz jawności uogólnionych wyników. Za

przeprowadzenie badań odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału lub odpowiednio kierownik jednostki Uczelni. Badania ankietowe powinny być przeprowadzone po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych. Wzór formularza ankiety, zasady jej przeprowadzania oraz opracowania jej wyników określa Senat.

- Prowadzenie hospitacji wśród nauczycieli akademickich.
Instrumentem pomagającym ocenić jakość procesu dydaktycznego są hospitacje zajęć prowadzonych przez nauczycieli akademickich ze studentami, polegające na bezpośredniej ich obserwacji. Przebieg hospitacji powinien być tak zaprojektowany, by służyły one ocenianym nauczycielom w doskonaleniu ich warsztatu dydaktycznego. Nauczyciel akademicki powinien być hospitowany nie rzadziej niż raz na dwa lata. Hospitacje zajęć powinni przeprowadzać Kierownicy Zakładów i Katedr lub osoby przez nie upoważnione. Wynik hospitacji powinien być omówiony z nauczycielem akademickim. Hospitacje powinny być dokumentowane w postaci protokołu. Dziekan Wydziału na początku każdego semestru powinien przygotować ramowy plan przeprowadzania hospitacji.

3.6. Monitorowanie warunków kształcenia i organizacji studiów.

Osiągnięcie wysokiej jakości kształcenia wymaga przygotowania odpowiednich warunków kształcenia oraz organizacji studiów. Dlatego przedmiotem analiz i oceny powinny być następujące elementy:

- Badanie wsparcia dydaktycznego i materialnego dla studentów.
Ocena wewnętrznych aktów prawnych, regulujących sprawy socjalne, jest dokonywana w celu zapewnienia czytelnych i przyjaznych studentom uregulowań prawnych w zakresie spraw socjalnych. Ocena warunków socjalnych studentów powinna obejmować m.in. terminowość wypłat stypendiów, dostępność i kosztowność wyżywienia w uczelnianych punktach sprzedaży posiłków, a także dostępność do uczelnianych obiektów sportowych. Dla zapewnienia odpowiednich warunków kształcenia, studenci powinni mieć dostęp do wszystkich istotnych informacji związanych z tokiem studiów. Powinny być przestrzegane zasady odpowiednio wczesnego informowania studentów o zmianach w planowanych zajęciach. Harmonogram zajęć dydaktycznych powinien być dostępny zarówno na tablicach ogłoszeń, jak i na stronie internetowej Wydziału. Studenci z odpowiednim wyprzedzeniem powinni być informowani przez prowadzących zajęcia o terminach zaliczania przedmiotów i innych pracach, które student zobowiązany jest wykonać. Ocena wsparcia dydaktycznego i materialnego studentów powinna uwzględniać opinię samych zainteresowanych. Sposób pozyskiwania wiedzy dotyczącej wyżej wymienionych uwarunkowań powinien opracować Dziekan Wydziału.
- Badanie funkcjonowania systemu informacyjnego o sylabusach w zakresie ich dostępności dla studentów.
Każdy student powinien mieć możliwość zapoznania się z sylabusami, które należą do programu studiów. Wskazane jest, by dostęp był zapewniony poprzez wewnętrzną (uczelnianą) sieć informatyczną.
- Ocena publicznego dostępu do aktualnych i obiektywnie przedstawionych informacji o programach studiów, zakładanych efektach kształcenia, organizacji i procedurach toku studiów.
Dostępność informacji na temat kształcenia ma za zadanie m.in. ułatwienie dotarcia z ofertą Uczelni do szerokich kręgów potencjalnych studentów. Informacje na temat kształcenia obejmują kierunki studiów, zakładane efekty kształcenia, zasady studiowania według indywidualnych planów studiów, możliwość rozwijania

zainteresowań, wyniki oceny jakości kształcenia (uzyskane akredytacje, opinie pracodawców), koszty studiów niestacjonarnych.

- Weryfikowanie stanu infrastruktury dydaktycznej i naukowej.
Ocena warunków prowadzenia zajęć dydaktycznych gwarantuje odpowiednie warunki realizacji zaplanowanego procesu dydaktycznego. Wśród elementów infrastruktury dydaktycznej, które powinny być badane i poprawiane należą wielkość i stan sal dydaktycznych oraz ich wyposażenie w środki audiowizualne. Należy też zadbać o adekwatną do form prowadzonych zajęć liczebność studentów w grupach, tak by stwarzała realne możliwości aktywnego uczestnictwa studentów w zajęciach dydaktycznych. Studenci muszą mieć także zagwarantowany dostęp do pomocy naukowych (w tym biblioteki i czytelnicy, do stanowisk komputerowych, w tym poza godzinami zajęć dydaktycznych).
- Badanie warunków umożliwiających osiągnięcie efektów kształcenia przez osoby niepełnosprawne.
Dostosowanie obiektów dydaktycznych do potrzeb osób niepełnosprawnych powinno być przedmiotem nieustannej troski władz Uczelni i Wydziału.
- Badanie warunków i możliwości udziału studentów w badaniach naukowych prowadzonych w Uczelni.
Osiągnięcie wyznaczonych efektów kształcenia przez studentów może być wsparte poprzez stworzenie warunków możliwości uczestniczenia ich w podejmowanych na Uczelni pracach naukowo-badawczych. Szczególną rolę powinny odgrywać koła naukowe, w ramach których studenci powinni być zachęceni do podejmowania aktywności badawczej.
- Badanie jakości obsługi administracyjnej studentów.
Przedmiotem analiz i oceny powinna być również jakość obsługi administracyjnej studentów. Za przeprowadzenie stosownych badań wśród studentów w zakresie jakości obsługi administracyjnej odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału.
- Badanie warunków do korzystania przez studentów z możliwości w zakresie mobilności.
Analiza i ocena warunków dotyczących mobilności studentów powinna obejmować badanie ewentualnych barier związanych z korzystaniem z istniejących możliwości wynikających z podpisanych umów. Należy także dbać o zbieranie doświadczeń zdobytych przez studentów podczas kształcenia na innych uczelniach pod kątem poprawy jakości kształcenia.
- Weryfikowanie istnienia powszechnego dostępu do USZJK.
Każdy pracownik i student powinien mieć możliwość wglądu do opisu funkcjonowania Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Możliwość ta może przyczynić się do obiektywizacji funkcjonowania systemu oraz do jego doskonalenia. Sugeruje się także stworzenie warunków zachęcających zarówno studentów, jak i pracowników do zgłaszania propozycji rozwiązań mogących przyczynić się do poprawy jakości kształcenia w ramach Wydziału (lub innej jednostki organizacyjnej).

3.7. Poziom naukowy jednostki.

Osiągnięcie wysokiej jakości kształcenia związane jest bezpośrednio z jakością prowadzonych badań naukowych, które z kolei determinują poziom naukowy jednostki. W Uczelni organizacyjno-administracyjną obsługę działalności naukowo-badawczej prowadzi Dział Nauki, Badań Naukowych i Wdrożeń. Do jego głównych zadań należy

koordynacja całokształtu spraw związanych z planowaniem, organizacją i realizacją działalności naukowo-badawczej Uczelni. W zakresie pracy Działu znajdują się również zagadnienia związane z rozwojem i kształceniem kadry naukowej oraz koordynacja prac nad Ankieta Jednostki Naukowej. Ocena poziomu naukowego jednostki powinna być oparta na podstawie wyników Ankiety Jednostki Naukowej.

4. Procedury wdrażania planów naprawczych

W celu zapewnienia skutecznego wdrażania Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia konieczne jest cykliczne przeprowadzanie audytu wewnętrznego przez poszczególne jednostki. Audyt wewnętrzny polega na sporządzeniu sprawozdania zawierającego samoocenę, tj. na wskazaniu obszarów, w których podjęto działania doskonalące jakość kształcenia w okresie od poprzednio przeprowadzonej samooceny oraz wskazaniu działań poprawiających jakość kształcenia, które zostaną podjęte w kolejnym roku akademickim. Za wdrażanie planów naprawczych odpowiedzialny jest Dziekan Wydziału lub kierownik innej jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność dydaktyczną. Proponowane formularze sprawozdań zawiera załącznik nr 2 do uchwały.